Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	11C/140/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1109217636
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Branislav Král
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2013:1109217636.10

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudcom JUDr. Branislavom Královom, v právnej veci navrhovateľa: Q. U., F. L. XXX, Ř., I. T. - A., Č. C., zastúpená: Mgr. Janou Gavlasovou, advokátkou, AK Západní 449, Chýně, 253 01 Hostivice, Česká republika, proti odporcovi: BAUER MEDIA SK v.o.s., so sídlom Einsteinova 23, Bratislava, IČO: 36 817 325, zastúpený: JUDr. Martin Šebek, advokát, Kragujevská 398, 010 01 Žilina, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný uverejniť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku v týždenníku Rytmus života na strane 8 o veľkosti 20 cm x 25 cm, s upútavkou na titulnej strane, kde bude uvedené v rámčeku o veľkosti najmenej 5 cm x 5 cm, " Ospravedlnenie sa pani Q. U. na strane 8 " ospravedlnenie v tomto znení:

Dňa 2. 4. 2009 sme v týždenníku Rytmus života č. 9 uverejnili článok pod názvom " A. U. Š.: A. U.", v ktorom sme obvinili pani Q. U. zo strápnenia svojej kolegyne a kamarátky počas premiéry muzikálu, z toho, že na svoju kolegyňu pred premiérou muzikálu urobila podraz a súčasne sme pani U. obvinili z toho, že nehovorí pravdu, keď jej informácie na internetových stránkach o premiérovom obsadení muzikálu sú lož. Týmto článkom sme hrubo zasiahli do osobnostných práv pani Q. U., keďže sme ju obvinili zo strápnenia kolegyne a uvádzania lží a tým sme poškodili jej povesť, česť a dôstojnosť, a týmto sa pani Q. U. veľmi ospravedlňujeme.

BAUER MEDIA v.o.s.

V časti, v ktorej ospravedlnenie má obsahovať ešte text " tieto tvrdenia a obvinenia boli a sú nepravdivé a nepodložené " a výraz " krivo " súd žalobný návrh zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť k rukám navrhovateľky nemajetkovú ujmu vo výške 3.000,-EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobný návrh zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 857,89,-EUR k rukám navrhovateľky, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajší súd dňa 14. 5. 2000 sa navrhovateľka proti odporcovi ako vydavateľovi týždenníku Rytmus života domáhala ochrany osobnosti formou zverejnenia ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, teda nárokov podľa § 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka tvrdí, že k neoprávnenému zásahu do jej osobnostnej sféry došlo uverejnením článku v týždenníku Rytmus života číslo 9 zo dňa 2.4.2009, s výraznou upútavkou na titulnej strane s titulom "INTRIGY U. Strápnila A., článok potom na stranách 8 a 9 s názvom "A. U. Š.: A. U.. Navrhovateľka tvrdí, že v predmetnom článku sú uvedené celkom nepravdivé informácie, ktoré nemajú iný účel ako

poškodiť jej povesť, sú vymyslené, a to úmyselne. Celá kauza bola účelovo vymyslená, aby mohlo byť poškodené ešte viac jej meno tým, že de facto odrovnáva jedného kolegu za druhým, ubližuje im, uráža ich, podvádza a podobne.

Navrhovateľka tvrdí, že predmetné výroky sú vedome nepravdivé, na cti - utrhačné, a to tak s ohľadom na svoju závažnosť, tak na formu spracovania, ohrozujú jej vážnosť nielen v rámci všeobecného povedomia v spoločnosti, ale priamo ohrozujú jej česť a dôstojnosť, tak občiansku ako aj profesijnú. Navrhovateľka je klamlivo obviňovaná z nekolegiality, strápnenia kolegyne a kamarátky Q. A., z toho, že nehovorí pravdu, a rovnako z odrovnania a urážania kolegov, bez toho, aby ktorékoľvek z týchto tvrdení bolo pravdivé.

Miera intenzity je zvyšovaná jednak osobou odporcu, ďalej skutočnosťou, že článok bol v uverejnený v celoštátne vydávaných periodikách, je nutné vziať do úvahy aj to, aké titulky, medzititulky a komentáre boli použité. Navrhovateľka sa domáha morálnej satisfakcie a s ohľadom na závažnosť celej veci aj satisfakcie finančnej, nakoľko poškodenie v tomto prípade je značné a morálna satisfakcia ako taká sa javí s ohľadom na všetky okolnosti daného prípadu a s ohľadom na osobu odporcu, ktorý takto dehonestuje navrhovateľku už roky, ako celkom neprimeraná.

Odporca urobil nesporným, že predmetný článok bol uverejnený v periodiku, ktorý vydáva, inak navrhoval žalobu zamietnuť ako celkom nedôvodnú. Odporca tvrdí, že žaloba je len pokračovaním snahy navrhovateľky a jej manžela ovplyvňovať podávaným žalobami a trestnými oznámeniami činnosť redaktorov odporcu a vynútiť si tak uverejňovanie iba pozitívnych článkov o navrhovateľke. Článok samotný sa zaoberal skutočnosťou, ktorá nastala, keď navrhovateľka sama na svojich internetových stránkach prezentovala informáciu, že obsadenie prvej premiéry muzikálu Y. N. T. T. Q. A. ako prejav priateľstva. V skutočnosti na obsadenie premiéry v uvedenom muzikáli navrhovateľka nemala žiadny nárok, premiéru mala zmluvne zaistenú pani Q. A., pokiaľ teda navrhovateľka uvádza, že ako dôkaz priateľstva niekomu prenecháva to, čo sama nemá, a čo naopak patrí obdarovanému, ide o konanie prinajmenšom nekorektné a do istej miery ponižujúce.

Túto situáciu, ktorá v súvislosti s premiérou muzikálu Y. N. vznikla, odporca popísal správne. Rovnako tak druhú situáciu ohľadne toho, kedy bola vyhotovovaná fotografia navrhovateľky a pani Q. A., ktorá za sebou v tej chvíli mala veľmi náročné muzikálové predstavenie, čo logicky môže ovplyvniť pripravenosť z hľadiska upravenosti každej osoby k vyhotovovaniu fotografie, považoval za pravdivú. Pokiaľ bola popisovaná aj súvislosť s iným konaním navrhovateľky, ku ktorému došlo pred jej vystúpením na počiatku decembra 2007 na Ž.W., išlo o situáciu, keď navrhovateľka a jej spolupracovníci neprimerane reagovali na vyhotovenie fotografie navrhovateľky bez toho , že by bola nalíčená. Odporca ďalej namietal, že pripomenutie vzťahov navrhovateľky voči pani V. F., Y. V. E. V. J. nie je neprimerané, je všeobecne známou skutočnosťou, že manžel a manažér navrhovateľky pán Y. Y. za aktívnej účasti a podpory navrhovateľky vydal knihu Lesk a špína šoubiznisu, kde napáda ako pani V. F. M. Y. V. a na týchto útokoch postavil aj propagáciu predmetnej knihy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania (navrhovateľky) resp. ich právnych zástupcov, cestou dožiadaní výsluchmi svedkov: T.. N., T.. R., T.. W., T.. V., T.. Q., T.. Y., T.. U., ako aj listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, pričom ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Z týždenníka Rytmus života číslo 9 súd zistil, že je na titulnej strane upútavka na článok s fotografiami a menami Q. A. E. Q. U.Á., upútavka znie "Strápnená kamarátkou". Na stránkach 8 a 9 je potom článok s hlavným titulkom ". U. Š.: A. U." doplnená fotografiami tak navrhovateľky tak pani Q. A. s popiskami a zároveň doplňujúcim krátkym článkom s názvom "Dvojitý podraz na Q.....", ktorého súčasťou je predtlačená internetová stránka označená ako oficiálna webová stránka navrhovateľky, opäť vrátane fotografií so súvislosťou s premiérou muzikálu Y. N..

V predmetnom týždenníku Rytmus života v čísle 9 bol teda uverejnený článok s veľkým nadpisom "A. U. Š.: A. U.". Pod nadpisom je veľkým červeným písmom uvedené: "V českom šoubiznise azda nie sú väčšie profesionálky ako U. E. A.. Desiatky rokov sa míňajú na pódiách či televíznych estrádach, a nikdy medzi nimi nevznikol problém. Až doteraz!."

Následne nasleduje text v tomto znení: " Dve profesionálky, ktoré očarili verejnosť spoločným vystúpením " dve žlté kuriatka" pred 31 rokmi sa teraz zišli na muzikálových doskách. Lenže namiesto harmónie vznikol medzi nimi dusivý mrak dezinformácií a nekolegiálneho správania! A hoci Q. U. naďalej rozdáva úsmevy na všetky strany, za plachým úsmevom Q. A. je veľké sebazaprenie! Všetko začalo už počas skúšok na nový muzikál Y. N.. Napriek tomu Q. mala už od začiatku podľa zmluvy garantovanú prvú premiéru, sa v novinách a hlavne na webových stránkach Q. dočíta niečo úplne iné! " Q. predstavuje matku hlavnej hrdinky a o svoju rolu sa delí L. Q. A., ktorá jej na znak priateľstva prenechala prvú premiéru. " Tak takáto do neba volajúca lož vytočila Q. A., ktorá má jasný dôkaz - zmluvu s divadlom".

Nasleduje podnadpis s názvom "Lži okolo premiéry boli len začiatok". Následne sa píše: " Poviete si, že ide o banalitu. Drobná chyba, ktorá sa dá vysvetliť. No, možno u začínajúcej speváčky, ktorá podľahne eufórii z blížiacej sa premiéry. Ale prečo sa takéhoto trápneho omylu dopustí speváčka Q. formátu? Veď ona sama vyžaduje absolútne dodržiavanie všetkých zmlúv. Koniec koncov sa stačí pozrieť na jej internetovej stránky, ktoré sa namiesto informácií o tom, kde umelkyňa spievala, plnia detailmi o tom, ako, kto a kde zneužil jej meno, či aká firma ju poškodila! Bohužiaľ, lži o prenechanej premiére nie sú jediným nožom v chrbte kamarátky Q.."

Ďalej nasleduje podnadpis s názvom " Stekajúci a mastný mejkap nepoteší ". Nasleduje text: " Tá najbolestivejšia zrada prišla v deň, keď mala Q. sláviť popremiérový triumf a vychutnávať si zaslúžený obdiv za týždne poctivej driny! Lenže v momente, keď pod takmer tri a pol hodinovom predstavení, chcela Q. po ďakovačke zmiznúť do šatne a upraviť sa, chytila ju Q. a pred húfom fotografov sa s kamarátkou fotila. Banalita? Vôbec nie! Uvedomme si fakty. Zatiaľ čo Q. sedela celé predstavenie v pohodlnom hľadisku a jej dokonalý mejkap nemal žiadnu chybičku, Q. so silným divadelným líčením odolávala nielen fyzicky náročnej role, ktorá práve v závere hry graduje, ale navyše bola po celý čas vystavená sálajúcim divadelným reflektorom.

Nasleduje podnadpis "Q. zachovala dekórum dámy " Za podnadpisom nasleduje text: " Podčiarknuté a zrátané, každá dáma v Q. veku chce na fotografiách vyzerať čo najlepšie. A stekajúci a mastný make-up nie je to, čo by sa ukazovalo fotografom. Nie je potrebné ani dodávať, že to bola veľmi nepríjemná situácia a neodpustiteľná netaktnosť zo strany U.. Veď ani ona sama sa neukáže pred novinármi, kým jej štylista neskontroluje poslednú mihalnicu, či vlnku na vlasoch. A potom toto vyvedie svojej kamarátke? O tom, že Q. v kútiku duše neplesala, svedčí aj výpoveď vydavateľstva Multisonic, ktoré so A. spolupracuje. W. W. potvrdila, že Q. bola mierne povedané " rozčarovaná Q. chovaním ". Kam až U. zájde? Koho ďalšieho nabudúce odrovná?

V pravom dolnom rohu predmetnej strany týždenníka je ďalej v červenom rámčeku uvedený veľký nadpis: "Dvojitý podraz na Q....". Pod ním nasleduje text nasledovného znenia: " Hoci mala Q. A. podľa zmluvy od začiatku príprav Y. N. zmluvne garantovanú prvú premiéru, Q. U. to videla inak a pokojne si pustila na svojich internetových stránkach " ústa na špacír ". A hoci to nekonfliktnej Q. prekážalo, ten skutočný úder pod pás mal prísť až potom! Po fyzicky náročnej premiére, keď Q. celá spotená chcela zmiznúť v šatni a upraviť si líčenie, Q. ju doslova strápnila nielen pred kolegami, ale aj pred všetkými novinármi!

Z obsahu článku teda súd zistil, že sa skutočne zaoberá situáciou, ktorá nastala medzi navrhovateľkou a pani Q. A. v súvislosti s premiérou muzikálu Y. N., ktorú spievala pani Q. A. a prítomná bola v publiku i navrhovateľka, ktorá ju alternovala. V tejto súvislosti sú potom v článku uvedené podrobnosti, z ktorých niektoré pasáže práve navrhovateľka označuje za predmet sporu.

Už vo zvýraznenom podtitulku je uvedené, že navrhovateľka a Q. A. sú najväčšie profesionálky českého šoubiznisu, desiatky rokov sa míňajú na pódiách a navrhovateľka tvrdí, že je nepravda ".... A nikdy medzi nimi nevznikol problém . Nikdy - až doteraz! ".

Navrhovateľka tvrdí, že medzi ňou a pani Q. A. nikdy žiadny problém nevznikol, a nie je ani v súčasnej dobe.

Z obsahu článku súd zistil, že problém je práve v súvislosti s premiérou muzikálu Y. N.. Článok popisuje situáciu, keď pani Q. A. mala podľa zmluvy garantovanú prvú premiéru, ale zrazu sa tak v novinách,

tak na webových stránkach navrhovateľky v dočítala niečo iné, článok hodnotí to, čo bolo zverejnené ako lož, trápny omyl a podobne.

Z obsahu internetovej stránky navrhovateľky tak, ako bola jednak zverejnená na strane 9 predmetného týždenníka, tak na internetových stránkach, čo má súd dôkazmi doložené, potom súd zistil, že sa jedná o informáciu zverejnenú k dátumu 1. 3. 2009, ide o upútavku na premiéru muzikálu Y. N. na deň 5. 3. 2009 a je tu doslova uvedené " Q. predstavuje matku hlavnej hrdinky a o svoju rolu sa delí s Q. A., ktorej ako prejav priateľstva prenechala prvú premiéru ".

Zo zápisnice z pojednávania vo veci vedenej pred českým súdom (v Čechách totiž vyšiel takmer identický článok v českej verzii týždenníka Rytmus života, pričom výroky obsiahnuté v tomto článku sú rovnako predmetom súdneho konania) pod spisovou značkou 37 C 149/2004 súd zistil, že tam bol vypočutý R.. I. N., divadelný producent, ktorý s navrhovateľkou mimo iného spolupracuje na projekte Y. N..

K príprave muzikálu Y. N. svedok uviedol, že sa stretol s Q. A., ktorá mala účinkovať v roli matky a prisľúbil jej účasť na prvej premiére, čo bola jej podmienka. Medzitým sa dohodol s navrhovateľkou na účinkovaní v rovnakej role, bez toho, aby ona mala podmienku na vystupovanie v prvej premiére. V jej zmluve bola klauzula, že premiéry sa budú losovať. Potom bola podpísaná zmluva s pani U.. Neskôr bola podpísaná zmluva s Q. A., pýtal sa jej, či pristúpi na losovanie v prípade prvej premiéry, ona povedala, že nie, tak sa spýtal pani U., či sa uspokojí s druhou premiérou a ona súhlasila. Q. A. teda bola oslovená prvá, rokovali, ale na obidvoch stranách bolo množstvo podmienok. Svedok teda naformuloval návrh zmluvy, ten sa mu však dlho nevracal, preto začal rokovať s pani VI. a vtedy, keď u nej bola v stanovená klauzula losovania, padla striktná podmienka Q. A. na prvú premiéru s tým, že trvá na splnení jeho sľubu.

Svedok N. sa vo svojej výpovedi zo dňa 7. 2.2011 (dôkaz vykonaný dožiadaným súdom) pridržal toho, čo už vypovedal pred Mestským súdom v Prahe (viď vyššie) pričom svoju výpoveď spresnil, čo sa týkalo obsadenia role predstaviteľky v osobách pani A. a navrhovateľky, pričom uviedol, že ako prvá bola oslovená pani Q. A.. V tomto období sa o navrhovateľke teda ešte neuvažovalo. Pani Q. A. však študovala zmluvu zhruba 6 až 8 týždňov. Vec sa z jej strany pomerne vliekla. Zastupoval ju vtedy producent pán L.. Z tohto dôvodu oslovil navrhovateľku a veľmi rýchlo sa dohodli na tom, že bude účinkovať v predstavení s tým, že o premiére respektíve o obsadení pri premiére sa bude losovať. Následne bola teda uzavretá zmluva s navrhovateľkou a to ešte pred tým, než bola uzavretá zmluva s pani A.. Keď sa neskôr ozvala pani A., trvala na pôvodnom slove (sľube), ktoré jej dal, a síce, že bude účinkovať pri prvej premiére. Následne teda oslovil navrhovateľku a tá s tým súhlasila. Potom prebehla tlačová konferencia pred predstavením. Svedok navrhovateľke poďakoval a to je v podstate všetko. Tlačová konferencia po predstavení už neprebehla. Čo sa týka spôsobu, akým sa dostali informácie o obsadení prvej premiéry do tlače, svedok uviedol, že sa jednalo jednak o zmienenú tlačovú konferenciu pred premiérou alebo o internetové stránky producenta. Žiadne iné oficiálne informácie nemohli do médií preniknúť, pokiaľ áno, jednalo sa o neformálne zdroje informácií alebo o nesprávne zdroje informácií.

Z výpovede svedkyne Y. R. súd zistil, že bola PR managerka celej premiéry Y. N., mala na starosti aj kontakt s médiami, po skončení premiéry za účelom fotografovania žiadala účinkujúcich, aby zostali v kostýmoch na javisku, tvrdila, že pravidlom je aj to, že pokiaľ je prítomný ako divák niekto z alternujúcich, pozývajú ho tiež na javisko k fotografovaniu, vtedy priviedla navrhovateľku na javisko ona, požiadala ju, aby išla na javisko a vyfotografovala sa so všetkými účinkujúcimi, i s Q. A., s ktorou alternovala. Svedkyňa v tomto nevidela nič mimoriadneho, tvrdila, že je to bežná prax, aspoň u nich v divadle, žiadne negatívne reakcie na to neboli.

Svedkyňa teda potvrdila, že pokiaľ sa jedná o prvú premiéru, na konci je ďakovačka a následne klaňačka v kostýmoch s tým, že je to práve ona, ktorá hercov poprosí, aby všetci zostali a pokiaľ sa dostaví alternujúci herec a autor, poprosí aj ich, aby sa vyfotili s ostatnými účinkujúcimi. Alternujúcich hercov, ktorí prišli podporiť svojich kolegov stavia vedľa seba. Na prvej premiére hrala Q. A. Y. Y. N. E. Q. U. bola v divadle. Obe boli pri fotení v pohode, prístupné, nikto nič nenamietal. Svedkyňa potvrdila, že pani A. v žiadnom prípade neprotestovala. Pokiaľ ide o jej žiadosť o spoločné fotografovanie, svedkyňa uviedla, že s Q. U. hovorila už pred premiérou, a žiadala ju, či by bola tak dobrá a prišla po predstavení na javisko. Svedkyňa potvrdila, napriek tomu, že sa ju nato nikto nepýtal, že nezaznamenala medzi Q. A. a Q. U. žiadne napätie.

Svedkyňa Y. V. vo svojej výpovedi uviedla, že rokovania o premiére viedol za navrhovateľku Y. Y., a od neho bola informovaná tak, že sa s pánom N. dohodlo, že o tom, kto bude vystupovať v premiére sa bude losovať. Taká bola dohoda. Nevie, či bola písomná alebo ústna. Svedkyňa potvrdila, že pán N. zvolával tlačovú konferenciu, ktorá sa týkala premiéry, a tam túto informáciu povedal. Potom bola svedkyňa na premiére, novinári boli počas predstavenia normálne v sále, pri ďakovačke dostali pokyn, že môžu fotografovať, potom vystúpili na pódium a fotografovali i tam, tak sa dohodli účinkujúci.

Svedok Y. Y. vo svojej výpovedi potvrdil, že on za navrhovateľku uzatváral zmluvu s pánom N. a v zmluve sa objavilo aj dojednanie, že sa o poste speváčky na premiére bude losovať. Kandidátkami boli 2 hviezdy. A to jednak navrhovateľka a pani Q. A.. Bolo to tak dohodnuté, že medzi navrhovateľkou a pani Q. A. sa malo losovať. Avšak pred prvou premiérou mu volal pán N., že zmluva pani A. mu dorazila neskôr s tým, že pani Q. A. trvá na tom, aby hrala prvú premiéru. Preto ho pán N. poprosil, aby prehovoril s navrhovateľkou, čo aj urobil. Navrhovateľka súhlasila s tým, že miesto v prvej premiére pani A. prepustí. Bola teda vypustená podmienka zo zmluvy o losovaní. Čo sa týka samotného konania prvej premiéry, svedok uviedol, že prechádzal zákulisím a videl fotografovanie navrhovateľky a pani A.. Prišli mu celkom spokojné a bez obtiaží. Svedok uviedol, že pokiaľ ide o skutočnosť, ako sa mohli nejaké informácie o prenechaní miesta hlavného obsadenia pri prvej premiére dostať do tlače, tak má zato, že sa tam mohli dostať jedine prostredníctvom tlačovej konferencie, ktorú zvolával p. N. a ktorá sa konala pred prvou premiérou.

Svedkyňa U. Q. vo svojej výpovedi uviedla, že pôsobila ako šéfredaktorka časopisu rytmus života, v súčasnej dobe je na materskej dovolenke. V dobe kedy vznikal článok pôsobila ako šéfredaktorka českej redakcie týždenníka Rytmus života. Článok vznikol v dobe, keď sa schyľovalo k premiére muzikálu v divadle Broadway, a riešilo sa, či v premiére bude vystupovať Q. A. E. Q. U.. Ich redakcia hovorila s troma blízkymi spolupracovníkmi Q. A., konkrétne s pánom R. L., spolupracovníkom a PR managerom Q. A. E. W. W., pracovníčkou hudobného vydavateľstva Multisonic. Všetci boli rozčarovaní prístupom Q. U. V. T. Y.. Q. A. totiž uzavrela v divadle Broadway zmluvu na muzikál súčasťou zmluvy bolo dojednanie, že bude hrať v premiére, neskôr bola prijatá ako alternácia Q. U.. Pred premiérou sa v tlači objavila informácia o losovaní, kto z nich dvoch bude v premiére hrať. Pri tom to bolo dopredu zmluvne ošetrené. V premiére hrala Q. A. E. Q. U. bola prítomná ako publikum. Q. A. odohrala premiéru a po ďakovačke sa chcela odobrať do šatne. Je to obvyklý postup, keď po dvojhodinovom vystúpení sa herečka potrebuje prelíčiť a upraviť. Nič menej než stihla odísť do šatne, Q. U. prišla na pódium a začala sa s ňou nechať fotiť fotografmi. To Q. A. L. U., T. Q. U.á sama zo svojej skúsenosti musí vedieť, že sa herečka po vystúpení potrebuje upraviť. To bolo všetko vnímané ako podraz a všetci traja hore uvedení jej to potvrdili. Mali zato, že nešlo o zlý úmysel Q. U., ale skôr o jej netaktnosť. Svedkyňa však vo svojej výpovedi potvrdila, že sa priamo o tomto nerozprávala s Q. A.. Rovnako svedkyňa potvrdila, že sa o tomto nerozprávala ani s pánom N., podľa nej nebol na to dôvod.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že Q. A. je jej dlhodobá kolegyňa, majú absolútne bezproblémový vzťah, nikdy žiadny incident medzi sebou nemali. Navrhovateľka vo svojej výpovedi potvrdila, že na prvej premiére bola iba divákom, ale na výzvu pani R., t.j. tlačovej hovorkyne, sa po skončení predstavenia dostavila na javisko a fotografovala sa tam s účinkujúcimi. Bola výslovne požiadaná, aby sa vyfotografovala s pani A. ako jej druhá alternantka. Čo sa týka 2. predstavenia, pri ktorom už účinkovala, fotografovanie prebehlo úplne rovnako ako pri prvej premiére. Navrhovateľka uviedla, že jediným organizátorom, o ktorom vedela, že organizoval fotografovanie, tak to bola pani R.. Navrhovateľka ďalej uviedla, že pri fotografovaní s Q. A. nevycítila, a ani ona výslovne neprejavila žiadnu nechcennosť s tým, že sa s ňou fotografuje. Pokiaľ by navrhovateľka niečo takého vycítila, nefotografovala by sa s ňou, pretože vie, ako je dôležité, ako sa človek pri takom akte cíti, je potrebné, aby sa cítil dobre. Čo sa týka nasledovných prejavov Q. A., ani potom od nej nezistila žiadnu informáciu o tom, že by nedobre niesla fotografovanie. Navrhovateľka uviedla, že pokiaľ by Q. A. bola s čímkoľvek nespokojná, tak by to určite povedala. Takto ju navrhovateľka pozná.

V predmetnom článku je odsek zaoberajúci sa obsahom internetových stránok navrhovateľky a nasleduje ďalší odsek, ktorého podstatnú časť navrhovateľka označila ako ďalší neoprávnený zásah do jej osobnostnej sféry, a to formuláciu: " bohužiaľ lži o prenechanej premiére nie sú jedinou kudlou do chrbta kamarátky Q., tá najbolestivejšia zrada prišla v deň, keď Q. mala sláviť popremiérový triumf a vychutnávať si zaslúžený obdiv za týždne poctivej driny! Lenže v momente, keď po takmer 3 a pol

hodinovom predstavení chcela Q. po ďakovačke zmiznúť do štátne a upraviť sa, chytila ju Q. a pred húfom fotografov sa s kamarátkou fotila ".

Navrhovateľka tvrdí, že toto je celkom nepravda. Navrhovateľka tvrdí, že po premiére respektíve po všetkých troch premiérach muzikálu Mona Lisa boli fotografi najprv pod javiskom, potom boli pustení na javisko, fotili účinkujúcich a ďalšie osoby zúčastnené na muzikáli a fotografie sa potom objavili na internetových stránkach. To, že vznikla spoločná fotografia jej a pani Q. A. pri prvej premiére, bolo z toho dôvodu, že produkcia a manažérka sa rozhodli a navrhovateľku postavili vedľa pani A. s tým, že urobia spoločnú fotografiu, nakoľko nato fotografi čakajú.

Navrhovateľka teda tvrdila, že nikoho neodchytávala, nikoho nestrápňovala a podobne, vedľa pani A. ju mala postaviť Y. R. PR managerka celého projektu.

Z fotografii stiahnutých z internetu doložených ako listinný dôkaz k žalobe, potom súd usúdil, že skutočne k fotografovaniu približne tak, ako popisuje navrhovateľka došlo.

Je zrejmé, že medzi kulisami podľa zverejnenia na poslednom mieste je uverejnená aj fotografia navrhovateľky v spoločenských šatách a pani Q. A., ktorá je v kostýme podľa svojej role.

Svedkyňa W. W., ktorá pracuje v hudobnom nakladateľstve Multisonic a spolupracuje s Q. A. po dobu dvadsiatich rokov, vo svojej výpovedi uviedla, že ju vtedy aj v súvislosti s prvou premiérou v novinách citovali, bola prítomná pri predmetnej situácii a popísala ju tak, že po skončení pani navrhovateľky, ktorá vôbec nespievala, predstúpila pred novinárov a kamery a chcela strhnúť pozornosť na seba, potvrdila pravdivosť výroku, ktorý bol v článku citovaný s tým, že bola u toho, stála vedľa pána O. a ten sám hovoril novinárom, že fotia pani U., ale, že to bola premiéra pani Q. A.. Výslovne uviedla, že to celé fotenie bola iniciatíva zo strany Q. U.. Z jej pohľadu to správanie pani U. bolo nekolegiálne, uviedla, že sama spievala a nikdy by to žiadnej kolegyni nespravila.

V. U. vo svojej výpovedi uviedol, že pracuje ako producent, článok si prečítal, pretože by inak nevedel o čo sa jedná. V medziobdobí hovoril L. T. W., takže približne vie o čo ide. Potvrdil, že bol vtedy na premiére muzikálu, po skončení predstavenia bol na pódiu gratulovať, nevie, ako došlo k tomu, že navrhovateľka sa tiež dostala na pódium. To, čo uviedla T. W. je určite pravda, ide o veľmi skúsenú pani, pokiaľ teda uviedla, že sa pozastavil nad tým, že fotografi fotografujú T. U. E. W. T. A., tak to tak bolo, nevie, čo bolo dôvodom a kto to takto zorganizoval, bol tam iba ako hosť práve s T. W., rozhodne to bola premiéra T. A. a kvôli nej sa tam fotografi nakopili. Pripustil, že povedal niečo také, aj keď použitá formulácia nie je jeho bežný slovník, pripustil, že skôr povedal niečo v tom smere, aby si uvedomili, koho je to premiéra.

Z takto vykonaného dokazovania mal potom súd za preukázane, že:

1. V divadle Brodway sa mala hrať (a aj hrala) dňa 5.3.2009 premiéra muzikálu Y. N.. T. T. Y. F. R.. I. N. a PR managerkou celého projektu bola p. Y. R.. Ďalej bolo nesporné, že hlavnú úlohu matky v predmetnej premiére hrala a spievala Q. A. a jej alternantkou bola navrhovateľka. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že T. W. pracuje v hudobnom nakladateľstve Multisonic a spolupracuje s Q. A. Z. XX C.. T. U. bol len na predstavení premiéry a bol tam s T. W..

2. Pokiaľ ide o obsadenie matky hlavnej hrdinky v muzikáli, T.. N., ako producent muzikálu (ktorý mal na starosti obsadzovanie účinkujúcich), uzavrel na túto rolu tak zmluvu s T.. Q. A. ako aj s navrhovateľkou. T. Q. A. zastupoval pri uzatváraní zmluvy p. L. E. navrhovateľku T.. Y. (manžel navrhovateľky). Samotný proces uzatvárania zmlúv prebehol tak, že najprv bola na obsadenie tejto role oslovená p. Q. A., M. T.. N. prisľúbil (zatiaľ ústne) účasť na prvej premiére, za týmto účelom jej predložil aj návrh zmluvy, avšak T.. A. mala k nej pripomienky, pričom návrh zmluvy študovala cca 6 až 8 týždňov. Následne p. Lichtenberg oslovil s predmetnou rolou aj navrhovateľku (malo ísť o reklamný ťah) s tým, že v jej zmluve bola klauzula o tom, že o účinkujúcom v prvej premiére rozhodne losovanie. T. N. následne uzavrel zmluvu o účinkovaní najskôr s navrhovateľkou (s tým, že sa bude o obsadení premiéry losovať). Následne zmluvu podpísala aj T.. A., ktorá však trvala na tom, že ona chce účinkovať v prvej premiére, lebo jej to T.. N. pri rokovaní sľúbil. Keďže p. N. už predtým (t.j. predtým než došlo k podpisu zmluvy s T.. A.) uzavrel zmluvu s navrhovateľkou (v ktorej obsadenie prvej premiéry bolo dohodnuté losom), oslovil T.. Y., či

navrhovateľka bude podľa zmluvy trvať na losovaní, alebo môže prvú premiéru hrať T.. A., nakoľko jej to sľúbil ešte pri rokovaniach o zmluve. Navrhovateľka súhlasila, že sa vzdá losovania a súhlasila, že prvú premiéru môže hrať T.. A.. Súd mal teda za to, že práve v tomto duchu bolo potrebné vykladať tvrdenie navrhovateľky zverejnené na jej webovej stránke o tom, že prvú premiéru prenechala T.. A.. V podstate išlo o to, že navrhovateľka spravila voči T.. N. (ktorý jediný túto komplikovanú situáciu zavinil tým, že rozbehol súčasne dve rokovania a každej účinkujúcej sľúbil iný spôsob obsadenia premiéry) ústretový krok, a to ten, že netrvala na tom, na čom sa dohodli v zmluve (t.j. na losovaní obsadenia prvej premiéry), ale bez ďalšieho súhlasila s tým, aby premiéru odspievala T.. A.. Preto fakty a skutkové tvrdenia odporcu v predmetnom článku sú hrubo skresľujúce a navodzujúce u čitateľa dojem, že navrhovateľka klame, keď tvrdí, že prenechala prvú premiéru T.. A., hoci táto o tom mala zmluvu s divadlom. Okrem uvedeného celé ozrejmenie vzniknutej situácie bolo vysvetlené na tlačovej konferencii, ktorá sa konala pred premiérou a na ktorej T.. N. poďakoval navrhovateľke za ústretový krok. To, že navrhovateľka na svojich webových stránkach informovala v takom zmysle, že "na znak priateľstva prenechala prvú premiéru p. A. je v podstate s pohľadu navrhovateľky pravdou, a nemožno v tom vidieť nič zlomyseľné tak ako sa to snaží v článku vykresliť odporca. Ako už bolo uvedené vyššie, celé toto "nedorozumenie" zapríčinil producent muzikálu T.. N., ktorý rokoval súčasne s oboma speváčkami a každej sľúbil iný spôsob obsadenia prvej premiéry. Avšak odporca bez toho, aby si tieto skutočnosti riadne preveril (napr. práve od T.. N.), útočne "obvinil" navrhovateľky zo lží a jej správanie bezdôvodne prirovnal ku "kudle do chrbta priateľky".

3. Pokiaľ ide o akt samotného fotografovania po premiére, z vykonaného dokazovania súd zistil, že celú túto záležitosť mala na starosti p. R., ako PR managerka projektu. Nikto iný neorganizoval styk s novinármi a fotografmi. Z tohto pohľadu je potom najdôveryhodnejšie jej svedectvo o vzniknutej situácii. Táto svedkyňa nepochybne potvrdila, že ona priviedla navrhovateľku po skončení premiéry na javisko a ona vyžadovala, aby sa navrhovateľka fotila s T.. A. (ako jej alternantka). Nie je teda pravdou, že navrhovateľka sama od seba chcela celú pozornosť po predstavení strhnúť na seba a urobila netaktný krok, keď "zadržala" proti jej vôli T.. A. a nútila ju sa fotografovať v neupravenom stave. Táto skutočnosť nebola preukázaná žiadnym dôkazom zo strany odporcu. Je síce možné, že niektoré osoby túto situáciu takto vnímali (T.. W., T.. U. - aj to len preto, že to tvrdila T.. W., sám si však podrobne na okolnosti prípadu nepamätal), avšak je to len ich subjektívny názor. Autor článku, pred tým než niečo napíše, si mohol overiť ako to s fotografovaním skutočne bolo (pričom by si to mal overiť z viacerých hodnoverných zdrojov), kto priviedol navrhovateľku na pódium, kto ju vyzval, aby sa fotila L. T.. A. a hlavne prečo sa k takémuto kroku pristúpilo v čase, keď nebola T.. A. na fotenie dostatočne pripravená. Samozrejme na tieto otázky sa mal autor článku v prvom rade pýtať tej osoby, ktorá mala fotografovanie na starosti, t.R.. T.. R.. Až následne si mohol urobiť úsudok, či išlo o zlomyseľnosť (netaktnosť) zo strany navrhovateľky, alebo v tom bola navrhovateľka "nevinne". Odporca si však tieto informácie dostatočne neoveril, a len prevzal do svojho článku subjektívne pocity svedkyne W., ktorá je okrem iného dlhoročnou priateľkou T.. A. a nemala oficiálne informácie o tom, kto takto fotenie organizoval. Pričom klamlivé informácie o priebehu fotenia predostrel čitateľovi takým spôsobom, že si tento nemohol urobiť na vec vlastný názor a nepochybne spôsobom, že navrhovateľku vykreslil v podobe netaktnej osoby, ktorá sama pri fotení vyžaduje taktnosť. Toto "nevhodné" konanie navrhovateľky potom označil za tzv. "druhú kudlu do chrbta priateľky".

4. Napokon z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporca pri písaní článku nevychádzal z oficiálnych a overených informácií, ale uspokojil sa len s informáciami podanými T.. W., T.. U. E. T.. L., ktoré prispôsobil svojím potrebám tak, aby znevažoval osobu navrhovateľky. Žiaden z týchto svedkov však nebol oficiálnym reprezentantom predmetného muzikálu, a išlo o osoby z okruhu priateľov T.. A.. Pre vyváženosť informácii v článku nič nebránilo odporcovi overiť si informácie (o obsadení premiéry, a o organizácii fotenia) aj z iných zdrojov a najmä od osôb, ktoré boli kompetentné zaujať relevantné stanovisko (T.. N., T.. R.). Napokon (čo súd považuje za najzávažnejšie) odporca si tieto informácie neoveroval resp. na názor sa pred písaním článku nepýtal hlavného protagonistu a to p. Q. A.. Napriek tomu, že odporca vo svojom článku tvrdí, ako to T.. A. ťažko znášala (viď...Q. v kútiku duše neplesala...), aký podraz navrhovateľka T.. A. spravila a pod., si tieto poznatky G. T.. A. ani len neoveril. Odporca sa bez vedomia (príp. súhlasu resp. aspoň jej vyjadrenia) T.. A. postavil do pozície obhajcu jej práv a článkom zaútočil na osobu navrhovateľky poskytnutím pravdu skresľujúcich údajov. Samotná navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že medzi ňou a p. A. vždy panovali a panujú dobré vzťahy, a tieto nie sú narušené ani v súčasnosti. Navrhovateľka uviedla, že nespozorovala, že by p. A. bolo fotenie nepríjemné (uvedené potvrdila aj svedkyňa R.), keby tomu tak bolo, tak by sa s ňou nefotila resp. T. A. by to dala jasne najavo (tak ju pozná). Podľa súdu o netaktnosti by bolo možné uvažovať, ak by bolo

skutočne T.. A. fotenie nepríjemné, táto by to dala jasne najavo, avšak navrhovateľka by napriek tomu sa snažila s T.. A. ďalej fotiť. Takýto dôkaz však v konaní predložený nebol. Súd mal teda za to, že odporca (napriek tomu, že si svoj názor neoveril u T.. A., a napriek tomu opisoval dej akoby v jej mene) sa postavil do role "obhajcu" práv T.. A. a prezentoval akoby jej názor na vzniknutú situáciu, avšak bez toho, aby to p. A. sama potvrdila.

Súd ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nepripustil, nakoľko mal už z vykonaných dôkazov skutkový stav za dostatočne zistený, a ďalšie dôkazy navrhované odporcom by viedli len k nehospodárnemu vedeniu konania (jeho zbytočnému predlžovaniu) a nepreukazovali by žiadne nové právne relevantné skutočnosti pre danú vec.

Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Z obsahu spisu teda vyplýva, že v žalobe doručenej súdu dňa 14.5.2009 smerovanej proti odporcovi, ako vydavateľovi týždenníku Rytmus života, tvrdila navrhovateľka, že vo vydaní zo dňa 2.4.2009 číslo 9 bol uverejnený článok pod značkou " RŽ " s výraznou upútavkou na titulnej strane: výrazná fotografia pani Q. A. a neprehliadnuteľná fotografia navrhovateľky s titulkom: " Q. A. strápnená kamarátkou", na stranách 8 a 9 s názvom " A. U. Š.: A. U. ", v ktorom v boli uvedené nepravdivé informácie o navrhovateľke, ktoré mali za cieľ poškodiť dobré meno navrhovateľky. Navrhovateľka mala za to, že odporca vytvára umelé kauzy, ktoré nemajú opodstatnený základ, a článok v súhrnne a formou jeho spracovania, použitými titulkami, podtitulkami a komentármi je celkom v rozpore so základnými princípmi uvedenými v ústave a Listine základných práv a slobôd vo vzťahu k ochrane osobnosti, ale je aj v rozpore s tlačovým zákonom. Navrhovateľka preto požadovala od vydavateľa týždenníku Rytmus života morálnu satisfakciu, a vzhľadom k tomu, že ju pokladala za nedostatočnú, požadovala aj satisfakciu finančnú, a to vo výške 6.000 EUR. Za útok do svojich osobnostných práv považovala výroky uvedené v tomto týždenníku o tom, že strápila kolegyňu a kamarátku pri premiére muzikálu Y. N. Q. A., že na ňu urobila pred premiérou muzikálu podraz, že nehovorí pravdu, a že si znepriatelila a urazila množstvo ďalších kolegov, a že ich odrovnáva.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že dňa 2.4.2009 vyšiel týždenník Rytmus života číslo 9, ktorého vydavateľom je odporca, zistil, že údaje, v ktorých navrhovateľka vidí, podľa odôvodnenia žaloby zásah do svojich osobnostných práv v ňom boli uvedené, článok sa zaoberal situáciou, ktorá nastala medzi navrhovateľkou a speváčkou Q.E. A.vou pri premiére muzikálu Y. N., U. V. T. A. E. T. U. mali pripravenú rolu matky. K strápneniu T. A. navrhovateľkou malo, podľa obsahu článku dôjsť tým, že 1/navrhovateľka sa vyjadrovala, že " prenechala ". T. A. účasť na premiére muzikálu, 2/ že v okamžiku, keď po ukončení predstavenia mala T. A. v úmysle odísť sa upraviť do šatne, chytila ju pani U. za ruku a umožnila fotografom bezprostredné fotenie obidvoch herečiek, 3/ podľa článku tým mala pani A. strápniť, čo urobila zámerne, nakoľko na oboch fotografiách mali čitatelia týždenníku možnosť porovnať vzhľad navrhovateľky a alternujúcej herečky, ktorá však bezprostredne absolvovala náročné predstavenie, a navrhovateľka jej odňala možnosť sa upraviť.

Z obsahu odôvodnenia žaloby vyplýva, že navrhovateľka videla neoprávnený zásah do svojich osobnostných práv v údajoch, uvedených v upútavke na článok, ďalej uverejnených na strane X E. X

Č. U. M. C. Ž. U. dňa 2.4.2009. Autor článku jednak v jeho úvode zhrňuje, že pani U. E. T. A. sú obe profesionálky, " na muzikálových doskách" avšak miesto harmónie medzi nimi " vznikol dusivý mrak dezinformácii a nekolegiálneho správania " , že T. U. oznamuje verejnosti, že prenechala podľa zmluvy garantovanú " prvú premiéru " A., pričom táto " lož " " nie je " jedinou kudlou do chrbta kamarátky Q. A.. Z obsahu článku možno ďalej dovodiť, že takzvanou " druhou kudlou do chrbta " malo byť správanie, konkrétne uvedené ako neodpustiteľná netaktnosť navrhovateľky, podľa ktorej T. U. " chytila " po premiére na ceste do šatne T. A. a táto sa " s plachým úsmevom nechala vyfotiť ".

V ďalšom sa článok zaoberal úvahami po účinku záťaže z práve odohraného predstavenia na vzhľad T. A., pripomína, že T. U. strávila predstavenie ako divák v pohodlnom kresle, a následne všetko dáva do súvislosti s dokonalosťou osobnej úpravy pani A. E. T. U.. Článok dodáva, že situácia, podľa ktorej bezprostredne po odohranom predstavení navrhovateľka vmanipulovala T. A. do fotenia a pózovala pred novinármi, a umožnila tak následne verejnosti porovnanie osobného dojmu oboch speváčok na verejnosti nepriaznivého pre T. A., možno správanie navrhovateľky označiť "ako dvojitý podraz na Q. " , a ako " dvojitú kudlu do chrbta " .

Odporca sa bránil tvrdením, že predmetná žaloba je len pokračovaním snáh navrhovateľky vynucovať si od odporcu zverejňovanie iba pozitívnych článkov o jej osobe, prípadne takých článkov, s ktorými by súhlasila. V napadnutom článku je popísaná skutočná situácia, v ktorej autor popisoval záležitosť spojenú s premiérou muzikálu Y. N.. Zdôraznil, že chápanie celej situácie navrhovateľkou, ktorá údajne " prenechala " T. A. obsadenie premiéry muzikálu, aj keď práve navrhovateľka nemala na účinkovanie v premiére akýkoľvek nárok, je prinajmenšom skreslené. Navrhol zamietnuť žalobu.

Požiadavka zabezpečenia účinnej v občianskoprávnej ochrany vyžaduje, aby neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý má za následok vznik nemajetkovej ujmy, spočívajúci v porušení (alebo len v obyčajnom ohrození) osobnosti dotknutej fyzickej osoby, bol pre pôvodcu neoprávneného zásahu spojený s nepriaznivými právnymi dôsledkami vo forme zvláštnych občianskoprávnych sankcií.

Súd mal zato, že sú splnené podmienky k poskytnutiu satisfakcie navrhovateľke, nakoľko obsahom článku došlo k zásahu do jej osobnostných práv. Článok pod " nafúknutými " titulkami " A. U. Š.: A. U." vo svojom obsahu najprv informuje čitateľa, že medzi pani U. E. T. A. vzniká " dusivý mrak dezinformácií a nekolegiálneho správania", následne uvádza, že sa o tomto " nekolegiálnom " správaní dočíta T. A. v bližšie nešpecifikovaných novinách a na internetových stránkach pani U., U. Č. W. E. ". N. T. U., ktoré možno len matne z obsahu vytušiť, označuje ako " kudlu do chrbta kamarátky Q. " , a za "druhú kudlu do chrbta" T. U. U. T. A. označuje správanie, podľa ktorého pani U. ". Z. ". T. A., za situácie, keď táto bola zrejme unavená a neupravená a nechala sa s ňou vyfotiť.

Obsah článku v podstate vydáva dojmy jeho autora za fakty, čo by ešte bolo možné, vzhľadom k zameraniu týždenníka C. Ž., pokladať za čiastočne pochopiteľné. Súd má však zato, že článok sleduje ohováračsky cieľ. Pokiaľ autor článku pokladá údajný skutkový dej o tom, že pani U. mala prisľúbenú ako prvá z dvoch herečiek vystúpenie v premiére v muzikáli Y. N., E. M. Y. L. A. H. U. ". T. A., T. I. M. T. U. informovala vopred verejnosť, za " kudlu do chrbta " od T. U. U. T. A., tak predovšetkým uvedenie celej bezobsažnej informácie bombastickými titulkami je objektívne spôsobilé ohroziť česť a dôstojnosť navrhovateľky. V článku nie je uvedený žiadny údaj, ktorý by svedčil o tom, že T. U. ". ". T. A., ani žiadny údaj o tom, " že by pani A. F. A. W. L. T. U. v šoku". Autor článku dovodzuje ďalej zo situácie, podľa ktorej T. U. G. U. L. S. L. L. T. A., V. T. A. bezprostredne pred fotením podala náročný umelecký výkon, a nemala možnosť a čas sa upraviť, akúsi " zradu voči kamarátke", a to takej intenzity, že sa dala prirovnať k hovorovo povedanému: " kudle do chrbta " .

Tunajšiemu súdu je známe, že zameranie týždenníka C. Ž., si nepochybne nekladie za cieľ vzdelávať čitateľa, ale skôr je pobaviť a oznámiť mu pikantné informácie o živote osôb známych verejnosti, nič menej aj periodická tlač s týmto zameraním musí brať ohľad na pravidlá slušnosti a na oprávnené záujmy osôb, o ktorých verejnosť informuje. Elementárna slušnosť a ohľad na osobné záujmy osôb, o ktorých sa tlač zmieňuje, treba od tlače očakávať aj voči osobám verejného záujmu, ktorými sú politici, speváci, herci, ich životní partneri, plnoleté deti a podobne, aj keď u nich možno predpokladať určitú odolnosť a nižšie postavený prah osobnostnej nedotknuteľnosti, než u osôb verejnosti celkom neznámych.

Súd má za to, že výroky obsiahnuté vo vyššie uvedenom článku sú nepochybne neoprávneným zásahom do dobrej povesti a mena navrhovateľky.
Kolíziu oboch chránených hodnôt (1. slobody prejavu a 2. slobody osobnostných práv) je potrebné vyriešiť nastolením spravodlivej rovnováhy medzi oboma týmito hodnotami. Nemožno síce na jednej strane absolutizovať právo na ochranu osobnosti a v tomto smere vylúčiť právo verejnosti na informácie, rovnako však nemožno odmietnuť ochranu osobnosti s poukazom na uplatnenie slobody prejavu. Je síce pravdou, že verejní činitelia a verejne známe osoby sú vystavené dobrovoľne zvýšenému riziku ujmy na cti zapríčinenej nepravdivým tvrdením o nich, z článku uverejnenom v týždenníku Rytmus života vydávanom odporcom však jednako vyplýva, že prinajmenšom sčasti boli informácie o navrhovateľke podávané spôsobom do istej miery znevažujúcim (najmä použitím lascívnych a expresívnych výrazov o podraze zo strany navrhovateľky), predovšetkým však účel sledovaný poskytnutím týchto informácií (rešpektovanie práva verejnosti na informácie) nesledoval legitímny cieľ informovať verejnosť, ale škandalizovať osobu navrhovateľky v očiach verejnosti. Odporca má samozrejme právo voľby vyjadrovacích prostriedkov a nemožno mu ukladať, aby sa zdržal irónie, satiry a iných prvkov vyjadrenia názoru, v tomto prípade však primeranosť uplatnenia slobody prejavu nezodpovedala reálnemu stavu veci.

Predpokladom úspešného uplatňovania práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obe tieto náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa ust. § 11 OZ a povinnosť, súdom uložené sankcie znášať. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. § 11 OZ a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je v zásade každé nepravdivé (ale aj pravdu skresľujúce) tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. §11 OZ. Bez významu je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia alebo neopodstatnenosti vzneseného obvinenia, alebo šlo iba o nedbanlivostné prevzatie poznatkov a ich rozširovanie. Možno uzavrieť, že neoprávneným zásahom je teda konanie, ktoré svojim obsahom, formou a cieľom sa dotýka práv chránených ust. § 11 OZ a je objektívne spôsobilé tieto chránené práva narušiť, prípadne ohroziť.

Z judikatúry ďalej vyplýva, že aj pravdivé tvrdenie je nutné považovať za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti, pokiaľ je objektívne spôsobilé privodiť navrhovateľovi ujmu. V danom prípade, aj keď jednotlivé porušenia práv posudzujeme parciálne, je nutné vnímať čiastočnú pravdivú informáciu v kontexte celého článku, kde je zrejmé, že čiastočná pravdivá informácia (o práve na prvú premiéru, ako aj samotné fotografovanie) v súvislosti s ďalšími komentármi a použitými expresívnymi slovnými spojeniami tvorí neoprávnený zásah do práv navrhovateľky, pretože umelo vytvára negatívny obraz o navrhovateľke /a to aj prirovnaniami s inými prípadmi/ a čitateľovi nedáva priestor pre vytvorenie si vlastného názoru, odlišného od názoru autora.
Výrazy a slovné spojenia uvedené v predmetnom článku jednoznačne poukazujú na to, že navrhovateľka mala "podraziť - vraziť kudlu do chrbta" svoju dlhoročnú kolegyňu a priateľku, a to svojím neprofesionálnym konaním a vystupovaním, pričom takto predmetný článok musel nepochybne vnímať aj bežný (nezainteresovaný) čitateľ. Preto argument odporcu o tom, že vzhľadom na poskytnuté informácie si môže každý čitateľ urobiť vlastný úsudok o správaní sa navrhovateľky neobstojí, nakoľko v článku sú podávané minimálne pravdu skresľujúce informácie, a to bez ich overenia si od oficiálnych zdrojov (resp. kompetentných osôb), pričom autor článku neumožňuje u čitateľa vytvorenie si vlastného úsudku o danom prípade, ale nepochybne "vnucuje" výlučne svoj názor a pohľad na danú situáciu, ktorý však nezodpovedá pravde.
V tomto smere súd poukazuje na to, že takmer celý článok zverejnený odporcom o navrhovateľke možno vnímať v takom svetle, aký chcel autor článku u bežného čitateľa aj skutočne vyvolať. Podľa súdu autor článku nepochybne mal za cieľ vyvolať u bežného čitateľa dojem o tom, že navrhovateľka "podrazila" svoju dlhoročnú kolegyňu a priateľku, pričom tento dojem dokázal (ako nepochybne zdatný žurnalista) u bežného čitateľa vyvolať v mnohých prípadoch aj bez výslovného slovného použitia takéhoto výrazu resp. slovného spojenia. Tu možno konštatovať, že takto podávané informácie nemožno výslovne zaradiť ani medzi pravdivé ani medzi nepravdivé, skôr ich vystihuje pojem "pravdu skresľujúce informácie", čo v rámci posudzovania pravdivosti skutkových tvrdení v konaní o ochranu osobnosti možno hodnotiť ako informácie nepravdivé. Autor článku nepodával informáciu o spôsobe obsadenia

prvej premiéry muzikálu ani o spôsobe (procese) fotografovania po prvej premiére nestranne (tak ako to v skutočnosti bolo), ale textom, použitými slovnými spojeniami a prirovnávaním, ako sa v obdobných situáciách správa navrhovateľka, pokiaľ sa to týka jej osoby (v snahe dosiahnuť senzáciu a vyššiu predajnosť periodika), zároveň vytváral jediný záver (to, že navrhovateľka skutočne neprofesionálne podrazila svoju kolegyňu, pričom autor poukazuje aj na možný úmysel zo strany navrhovateľky) a čitateľovi nedáva priestor pre vytvorenie si vlastného názoru, odlišného od názoru autora.
Právne bezvýznamné nie je ani to, že odporca bez tohto, aby si skutočne overil (alebo dal aspoň priestor na vyjadrenie sa samotnej navrhovateľke resp. aby si informácie overil od kompetentných osôb, ktorými v predmetnej veci nepochybne F. T.. N. E. T. Z. Y. E. T.. R., ako PR managerka divadla a muzikálu a napokon aj samotná Q. A.), pred tým ako zverejní pravdivosť skutkových okolností (t.j. overil si, ako to skutočne bolo s obsadením prvej premiéry a s fotografovaním po nej a to od osôb kompetentných takéto informácie poskytovať) tieto v predmetnom článku zverejnil takým spôsobom, že z "podrazu" kolegyne priamo usvedčil navrhovateľku, hoci sám autor si nemohol byť tejto skutočnosti istý resp. ju nemal overenú (autor si informácie overoval len u pani W. E. T.. L., ktorí však neboli osobami oprávnenými takéto informácie, pokiaľ mali mať tieto informácie oficiálny a relevantný charakter, poskytovať, išlo len o subjektívne názory týchto osôb na vzniknutú situáciu, avšak autor článku ich vydával za relevantné, overené a pravdivé. Samotná svedkyňa Q., redaktorka týždenníka Rytmus života potvrdila, že v tomto smere nemali ani vyjadrenie T.. A., hoci sa jej vec mala priamo dotýkať). To znamená, že autor bez overenia si pravdivosti týchto informácií tieto podsunul čitateľom ako pravdivý fakt a ako "znechutenie" nad správaním sa navrhovateľky (to, ako sa zachovala ku svojej kolegyni), a to v čase, keď si touto skutkovou okolnosťou nemohol byť vôbec istý. Navyše tieto informácie podsunul bez ich riadneho overenia z oficiálnych zdrojov resp. aspoň po názore druhej strany.

Skutkové závery autora obsiahnuté v článku teda svojím obsahom smerujú k tomu, že vyvolávajú u bežného čitateľa predstavu o amorálnom správaní sa navrhovateľky. Pričom ide o tvrdenia zo strany autora článku, ktoré vôbec nemajú oporu v zistenom skutkovom stave.

Pokiaľ sa odporca v ďalšom odvoláva na to, že predmetný článok bol vyjadrením len vecnej, rámec prípustnosti neprekračujúcej kritiky, súd sa s týmto argumentom rovnako nestotožnil. Podľa konštantnej judikatúry kritika nie je neoprávnená, ak nie sú prekročené medze kritiky vecnej (opierajúcej sa o pravdivé skutočnosti a vychádzajúce z nich závery, ktoré tieto skutočnosti odôvodňujú) a ak je primeraná obsahom i formou. Použitie kritiky, ironizovania, odcudzovania a zavrhovania konania alebo činnosti fyzickej osoby, opierajúce sa o okolnosti, o ktorých je uvádzaný nepravdivý, prípadne pravdu skresľujúci údaj, predstavuje spravidla citeľný neoprávnený zásah do práva fyzickej osoby na ochranu jej osobnosti, pričom tu ide o značnú intenzitu neoprávneného zásahu, ktorý bude obvykle mať nepriaznivé dôsledky pre takto postihnutú osobu čo do jej postavenia v rodine a v spoločnosti. V danom prípade predmetná "kritika" nebola primeraná ani obsahom ani formou. Jednoznačným cieľom autora článku bolo podľa súdu, pravdu skresľujúcimi informáciami, vykresliť osobu navrhovateľky v negatívnom svetle, a tým dosiahnuť zníženie jej popularity v očiach verejnosti (a nepochybne dosiahnuť zvýšený predaj týždenníka).
Možno teda zhrnúť, že predmetné zverejnenie článku o osobe navrhovateľky nepredstavuje vecné ani pravdivé podávanie informácii na ktorých by existoval verejný záujem ani zverejnenie vecnej a odôvodnenej kritiky za verejnú činnosť navrhovateľky, ale skôr slúži bulvárne na upútanie čitateľa manipulovaním skutočností bez ohľadu na zváženie následkov v osobnostnej sfére navrhovateľky. Preto súd zásah odporcu do osobnostnej sféry navrhovateľky považoval za neoprávnený.
V predmetnom článku, vrátane jeho titulkov (článok treba vnímať ako celok), teda boli prekročené všeobecne uznávané pravidlá možnosti, hoci korigované smerom k vyššej tolerancii negatívnych oznámení samotných zameraním týždenníka, ktorý sa blíži svojím obsahom k bulvárnej tlači. Obsah článku, vrátane titulkov, podsúva navrhovateľke nečestné správanie voči jej kolegyni, ku ktorému v skutočnosti ani nedošlo, informuje čitateľa o konflikte, ktorý nenastal, fakty údajne vyvolala navrhovateľka. Tým zasiahol do práva navrhovateľky na ochranu cti a profesijnej spôsobilosti. Súd mal za to, že je namieste priznať navrhovateľke morálnu satisfakciu vo forme v ospravedlnenia, a to v podstate v znení, v akom to navrhovateľka požadovala. Je to práve navrhovateľka, ktorá osobne pociťuje, aké znenie a spôsob uverejnenia jej prinesie satisfakciu, požadované ospravedlnenie považuje súd za primerané k neoprávnenému zásahu a z uvedených dôvodov preto rozhodol tak, že uložil odporcovi povinnosť uverejniť ospravedlnenie takmer v rovnakom znení, ako ho navrhovateľka navrhla. V tejto časti ospravedlnenia súd zamietol ospravedlnenie požadujúce text: " tieto tvrdenia a obvinenia

boli a sú klamlivé a nepodložené " a výraz " krivo ", nakoľko požadované ospravedlnenie v tomto rozsahu už obsahuje hodnotiaci úsudok.

U zásahov uskutočnených prostredníctvom tlače, ak je pisateľom článku pracovník organizácie, ktorý vykonaním neoprávneného zásahu konal v rámci plnenia úloh svojej organizácie, tak sa súdna prax prikláňa k názoru, že zásah bol spôsobený organizáciou, ak je preukázané, že pracovník konal v rámci plnenia úloh organizácie. V danom prípade autorom článku bol zamestnanec odporcu, ktorý konal v rámci plnenia úloh zamestnávateľa (odporcu), čím je daná pasívna legitimácia odporcu v tomto spore.

Neoceniteľnosť jednotlivých stránok ľudskej osobnosti ešte neznamená, že by peniazmi nebolo možné vyjadriť výšku náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej protiprávnym zásahom do osobnosti. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy možno určiť, a to spôsobom, ktorý uvádza zákon - s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ). Súd spomedzi okolností, za ktorých došlo k zásahu, prihliadol predovšetkým na to, že medializácia pravdu skresľujúcich skutkových tvrdení o osobe a spôsobe konania navrhovateľky zasiahli do mimoriadne citlivej oblasti života navrhovateľky - občianskej cti a vážnosti v spoločnosti, súkromia a rodiny, a najmä jej profesijnej činnosti. Navrhovateľka bola totiž v rozpore so skutočnosťou označená za "páchateľa" nemorálnej činnosti (podrazila svoju dlhoročnú kolegyňu a priateľku a postupne "odrovnáva" aj ďalších kolegov v pracovnej oblasti), ktorú možno vo všeobecnosti považovať za protispoločenskú a nemorálnu a ako taká je spoločnosťou odsudzovaná. Za veľmi závažnú okolnosť súd považoval, že k zásahu nedošlo v malom okruhu osôb, ale prostredníctvom masovokomunikačných, širokej verejnosti určených informačných prostriedkov, v dôsledku ktorého bol zásah značný, aj preto súd považuje výšku priznanej nemajetkovej ujmy vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti za primeranú.

Zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere nie je jediným prípadom, keď postihnutej fyzickej osobe vznikne právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa §13 ods. 2 OZ, podmienky pre vznik tohto práva sú splnené vo všetkých prípadoch neoprávnených zásahov do osobnostných práv, kedy sa nejaví postačujúcim zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ. Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. V danom prípade z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľke, sa doposiaľ nikto zo strany odporcu za neoprávnený zásah do jej osobnostných práv vyvolaný zverejnením pravdu skresľujúcich skutkových tvrdení neospravedlnil, ani inak neodstránil následky tohto zásahu v takej miere, že by bolo možné zvažovať, že sa jej dostalo aspoň v minimálnom rozsahu primeraného zadosťučinenia. Odporca si však musí uvedomiť skutočnosť, že to, že je niekto verejne činnou osobou (nie však verejným činiteľom) ešte neznamená, že bol pozbavený práva domáhať sa ochrany svojej osobnosti cestou súdu, resp. že mu do sféry jeho osobnostných práv nemožno neoprávnene zasiahnuť.

Navrhovateľka je síce verejne činná osoba (nie však verejný činiteľ), ale určitá prípustná forma preháňania, bola v danom prípade v plnej miere prekročená. Právo informovať ako aj súdmi judikované právo preháňať neumožňuje odporcovi klamlivo spájať navrhovateľku s nemorálnym konaním a odrovnávaním kolegov a prirovnávať toto konanie ako podraz a ako "kudlu do chrbta" Ide o osočujúce skutočnosti, ktoré ani pri akceptácii vhodnej formy preháňania tlače, sa žiadnym spôsobom nepribližujú k spoločensky vhodnej verejnej kritike.

Na základe takto vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci súd dospel k záveru, že navrhovateľke prináleží náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú súd určil s prihliadnutím na intenzitu, rozsah, ohlas, ako aj na dĺžku trvania neoprávneného zásahu a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Z pôvodne požadovanej sumy vo výške 6.000,-EUR súd považoval za primeranú len polovicu, nakoľko navrhovateľkou požadovaná výška nemajetkovej ujmy sa zdala súdu neprimerane vysoká. Navrhovateľka totiž nepredložila žiaden taký dôkaz, ktorý by súd presvedčil o tom, že by jej malo byť priznané vyššie finančné zadosťučinenie. Potreba priznania vyššieho finančného zadosťučinenia nevyplývala ani z výpovedi svedkov (napr. žiaden zo svedkov nepotvrdil neprimerane "tvrdý" dopad resp. iný následok, ktorý by navrhovateľka vzhľadom na obsah článku pociťovala). Preto súd žalobný návrh vo zvyšnej časti požadovanej nemajetkovej ujmy zamietol.

Súd pri určovaní výšky primeraného zadosťučinenia prihliadol k tomu, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľky došlo zverejnením difamujúcich informácii o navrhovateľke v jednom z najčítanejších celoštátnych spoločenských týždenníkoch a teda, že neoprávnený zásah zo strany odporcu mal širokú publicitu. Zároveň v článku použité výrazy a systematické a cieľavedomé podsúvanie skutkových tvrdení autora článku o osobe navrhovateľky nepochybne vyvolali u radového čitateľa dojem, že navrhovateľka skutočne urobila kolegyni podraz, ktorý nemožno v predmetnej oblasti akceptovať, preto takýto zásah je spojený so znížením dôstojnosti navrhovateľky a jej vážnosti v spoločnosti, čo zakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Zo strany odporcu išlo o také prezentovanie pravdu skresľujúcich skutkových tvrdení o osobe navrhovateľky prostredníctvom tlače, pri ktorom čitateľ, v dôsledku nedostatočnej pravdivosti opísania všetkých okolností prípadu, si nemohol na vec vytvoriť vlastný úsudok (resp. mohol si vytvoriť len taký úsudok, ktorý sledoval autor), ktorý by zodpovedal realite, takže sa u neho úmyselne vytváral dojem, že navrhovateľka skutočne nekolegiálne a neprofesionálne podrazila svoju dlhoročnú kolegyňu a priateľku, pričom ich napäté vzťahy trvajú dodnes. Totiž absencia dostatočného skutkového opisu deja do takej miery, že to čitateľovi neumožňuje urobiť si vlastný úsudok, vychádzajúci z pravdivých skutočností a tieto čitateľovi neznáme okolnosti môžu mať vplyv na právo chránené ustanovením § 11 OZ majú za následok, že v skutkovom deji opísané skutočnosti sú nepravdivé resp. pravdu skresľujúce.

Súd mal teda za to, že boli splnené podmienky aj pre priznanie peňažného zadosťučinenia, nakoľko morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia sa, sa nejaví s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúce a tým účinné. Ujmu spôsobenú navrhovateľke na osobnostných právach nemožno prostredníctvom morálnej satisfakcie primerane, a tým účinne zmierniť. Pri posúdení dôvodnosti nároku na peňažné zadosťučinenie vychádzal súd z okolností prípadu a z celkovej povahy konkrétneho prípadu. Novodobá súdna prax vykladá ustanovenie § 13 ods. 2 aj tak, že nie je potrebné zisťovať, či bola v značnej miere znížená dôstojnosť navrhovateľky, či jej vážnosť v spoločnosti. Z použitia slova § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka: " tiež ", možno usudzovať na to, že nemožno vylúčiť prípad, keď obe formy zadosťučinenia, t. j. ako morálne zadosťučinenie, tak aj peňažné zadosťučinenie budú in concreto za splnenia potrebných podmienok kumulované. Súd má za to, že až ich spojením a vzájomným doplnením bude v posudzovanej veci, s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, možno primerané, t.j. odpovedajúcim spôsobom zmierniť nemajetkovú ujmu, ktorá nastala na osobnosti navrhovateľky. Za okolnosti, ktoré preukazujú, že v konkrétnom prípade nepostačuje zadosťučinenie morálne (najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľke vzhľadom k jej postaveniu v takzvanom šoubiznise) považuje súd skutočnosť, že navrhovateľka je prinajmenšom v Slovenskej republike známou speváčkou, ktorá sa showbiznise pohybuje od šesťdesiatych rokov, i T. A. je ako speváčka rovnako známa. Pokiaľ teda článok podsúva navrhovateľkine správanie, ktoré sa jednak nestalo (prenecháva prvenstvo účinkovania v T. T. A. pri predchádzajúcej informácii verejnosti, že premiéru bude spievať navrhovateľka), tak čitateľ týždenníka podľa obsahu dovodzuje, že článok evidentne uvádza, že toto bola prvá " kudla do chrbta" od navrhovateľky T. A., a ďalej článok za tzv. " druhou kudlou do chrbta T. A. " uvádza, že navrhovateľka vmanipulovala pani A. do fotografovania, a článok pod týmito skreslenými faktami už sám dovodzuje, aké negatívne dôsledky to pre T. A. malo a ďalej predpokladá, že tieto dôsledky svojím nekolegiálnym a nekamarátskym správaním navrhovateľka zamýšľala, potom je tento článok objektívne spôsobilý pošpiniť česť a povesť navrhovateľky v prostredí, v ktorom sa celý profesijný život pohybuje. Za ďalšiu okolnosť možno pokladať skutočnosť, že menovaný týždenník vychádza s pomerne vysokým nákladom, je konzumovaný čitateľmi, ktorí sa o spoločenské dianie podané spôsobom ako týždenník robí zaujímajú, údajom uvedeným v článkoch nemajú dôvod neveriť, takže vymyslené informácie a ďalšie negatívne úvahy v článku odvíjajúce sa od prvotnej vymyslenej informácie môžu mať negatívny vplyv na obľúbenosť navrhovateľky medzi konzumentmi zábavy, ktorú produkuje.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pričom priznal navrhovateľke, hoci mala vo veci len čiastočný úspech pokiaľ ide o priznanie nemajetkovej ujmy, plnú náhradu trov konania, nakoľko rozhodnutie o výške tohto plnenia záviselo len od úvahy súdu (v časti morálnej satisfakcie bola navrhovateľka plne úspešná). Súd zároveň pri rozhodovaní o trovách konania mal za to, že nemôže nastať situácia, keď bola účastníkovi (navrhovateľke) preukázateľne spôsobená

ujma neoprávneným zásahom do jeho osobnostných práv, tento si ju riadne uplatnil aj žalobou na súde, táto mu bola súdom priznaná, len mu súd priznal nižšiu sumu ako žaloval (na základe voľnej úvahy súdu), aby za takejto situácie nebola takémuto účastníkovi priznaná náhrada trov konania a to najmä v prípadoch, keď žaloba bola čo do dôvodnosti uplatnených nárokov (čo do základu) podaná dôvodne.

Podľa §137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa §72 ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy, k hotovým výdavkom osoby zúčastnenej na konaní patria účelne vynaložené náklady, najmä cestovné, stravné a preukázané výdavky na ubytovanie.

Podľa § 73 ods. 1 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy, nárok na cestovné má osoba zúčastnená na konaní, ktorá nemá trvalý alebo prechodný pobyt alebo nepracuje v mieste, kde sa konanie uskutočňuje, alebo je predvolaná z miesta, kde sa dočasne zdržuje.

Podľa §74 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy, ak okolnosti prípadu vyžadujú, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, poskytne sa osobe zúčastnenej na konaní pri ceste náhrada podľa osobitných predpisov. Podľa týchto predpisov sa poskytuje stravné a preukázané výdavky na ubytovanie.

Navrhovateľka bola v konaní zastúpená Y.. J., ktorá však navrhovateľku zastupovala len ako občiansky zástupca (viď jej samotné vyjadrenie na poslednom pojednávaní). Preto trovy konania navrhovateľky spočívajú len vo výške uhradeného súdneho poplatku 246,-EUR a vo výške cestovného a nákladov ubytovania, ktoré musela zástupkyňa navrhovateľky vynaložiť za účasť na pojednávaniach a výsluchoch svedkov vykonaných dožiadaným súdom (v danej veci okolnosti prípadu (medzištátny styk) vyžadovali, aby bola cesta vykonávaná inak ako verejným dopravným prostriedkom) :

- dňa 29.3.2010 - pojednávanie na tunajšom súde - cestovné Z. -Bratislava a späť vo výške 57,80,-EUR a ubytovanie vo výške 116,65,-EUR, taxi 12,55,-EUR

- dňa 19.7.2010 - účasť na výsluchu navrhovateľky - cestovné Z.-T. (V. - I. T. A.) a späť (každá cesta po 18 km), cena 31,50 Kč/liter, kurz 25,670 Kč/EUR = celkom 9,82,-EUR

- dňa 3.9.2010 - účasť na výsluchu svedkyne R. - Z. Z.-T. (I. M. - I. T. X) a späť (každá cesta po 19 km), cena 30,20 Kč/liter, kurz 24,695 Kč/EUR = celkom 10,34,-EUR

- dňa 3.11.2010 - pojednávanie na tunajšom súde - cestovné Z. -Bratislava a späť (každá cesta po 345 km), cena 30,50 Kč/liter, kurz 24,50 Kč/EUR = celkom 188,73,-EUR

- dňa 14.1.2011 - účasť na výsluchu svedka Y. - cestovné Z.-T. (OS Praha západ) a späť (každá cesta po 18 km), cena 32,40 Kč/liter, kurz 24,385 Kč/EUR = celkom 10,08,-EUR

- dňa 7.2.2011 - účasť na výsluchu svedka N. - Z. Z.-T. (OS Praha západ) a späť (každá cesta po 18 km), cena 32,40 Kč/liter, kurz 24,070 Kč/EUR = celkom 10,14,-EUR

- dňa 6.2.2013 - pojednávanie na tunajšom súde - cestovné Z. -Bratislava a späť (každá cesta po 345 km), cena 35,40 Kč/liter, kurz 25,650 Kč/EUR = celkom 195,78,-EUR

- (cestované osobným motorovým vozidlom L. N., C.: XSX XXXX, priemerná spotreba 7,3l/100 km).

Spolu trovy: 246,-EUR (súdny poplatok) + 611,89,-EUR (náklady zástupcu).....857,89,-EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresnom súde Bratislava I v Bratislave. Z odvolania má byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.
Zároveň v ňom treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis